

عنوان مقاله:

مساهمت گادامر در فلسفه علوم انسانی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 9، شماره 33 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی معین زاده - دانشجوی دکتری فلسفه علم، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

حمیدرضا آیت اللهی - استاد فلسفه، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

ماهیت فهم که دغدغه اصلی گادامر بود، لاجرم وی را به سوی توجه فهم وی ژه علوم انسانی کرد. او هرچند در قول بهابتنای علوم انسانی بر فهم همدلانه پدی دارها بهجای تبیین علی آنها (که معمول علوم طبیعی است) پیرو دیلتای بود، اما برآن بود که دیلتای هنوز مسحور اسطوره روش است. درحال یکه خود، روش را به پرسش میکشید و حقیقت را الزاما در چارچوب روش جستجو نمیکرد. همین امر سبب گردی دکه مدعای دیلتایی: هرمنوتیک بهمثابه شالوده علوم انسانی در عین حفظ اعتبار کل ی خود نزد گادامر، معنا و مدلولی یکسره متفاوت پیدا کند. زیباییشناسی آن چی زی است که گادامر بهویژه با ارایه تاویلی نو از نقد سوم کانت (نقد حکم ز یبای یشناسانه)، زیباییشناسی را اصل راهنمای علوم انسانی قلمداد میکند.

کلمات کلیدی:

گادامر، هرمنوتیک، فلسفه علوم انسانی، زیباییشناسی، امتزاج افقها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603000>

